

BORSSZEM JANKÓ

A NAGY LELEPLEZÉS.

— Ime uraim, a fátyolt leemeltem. Én nem titkolózom. Most láthatják, mi van alatta.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Tisza locutus est.

Tisza beszélt: — fülelt rá a világ;
Szavában semmi czifra szóvirág,
Semmi kardcsörtetés,
Remény kevés.

Vihartépett hajó a béke,
Rémséges nagy a léke.

Tisza beszélt: — szava nyugodt, komoly
S elszánt nagy intés: »muszka, ne bomolj,
Csöppet se reszketünk.«

S mit szólt nekünk?
Hogy várjunk bátran jó humorral.
És — száraz puskaporral.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

✧ *Okkor idűbe o Verhajvaj oreságt, mikor kioldta mogábul oz ontesemitizmoszt, fűlmentettek; mostani idűbe o Vodnoy oreságt, mikor vissza szopta mogába oz ontesemitizmoszt, elitéltek. Nincs igazság!*

✧ *Oz ünjilkasak aztat gondolnak, hojd űket oz egész világon senki sem nem szeret; pedig dehod nem: o reparterok!*

✧ *A Nendtvich Károl oreság ótitárst keres mogának oz Egyiptomba. Mostand örölöm sak mogom rajta, hojd én mán tavaly vótam oz Egyiptomba.*

✧ *O Vodnáj Ondor oreság nem a porlementbe, honem o tüvréngyszék elűtt fejt ki ű tüle oz eddigi pártállás. Nű, hát ű bizomosan legjoban todja, hojd oz nem o porlementbe tortozik, honem a tüvréngyszék elé.*

✧ *Én oztot mernék szerényen ogyánloni, hojd oz arszágházbon tözzenek ki edszer o személyes kérdéseket is nopirendre; mert miotánd mostand o pénzűjdi javaslat tárjolásánál mindig személyes őjdben szólnak, okkor tolán tán o személyes őjdi tárjolásnál megint o pénzűjdi kerölné o szűnjegre.*

✧ *Holdfodjotkozás! Minek nézni oztot angyi ezer mértfüldrűl? Itt egészen küzelönkben is van elegendű holdfodjotkozás o tekintetes zsentri nodságos oreságok birtokába.*

✧ *Hod lehet ed levélbűl is fonnii koszorót — megmotatta oz űtvűs Károly oreság.*

✧ *Ha lefőjja oztot a levélt o szél, látszik a somodji nodítás.*

✧ *Odjan kéremalásan: o váltűnyorgolás is tartozza mogát o lovogiosághoz?*

✧ *O becsölet oljon portéka, o mit csak el lehet veszteni, de oz embertűl senki el nem vehet.*

Törvényszéki csarnok.

— A mult heti eskűdtszéki tárgyalás. —

Vádló ügyvédje. Vádlott... alávaló... orczátlan-ság... tolvaj... sikkasztó... haramia... utonálló... bizonyítékait... lopta... orozta... rabolta...

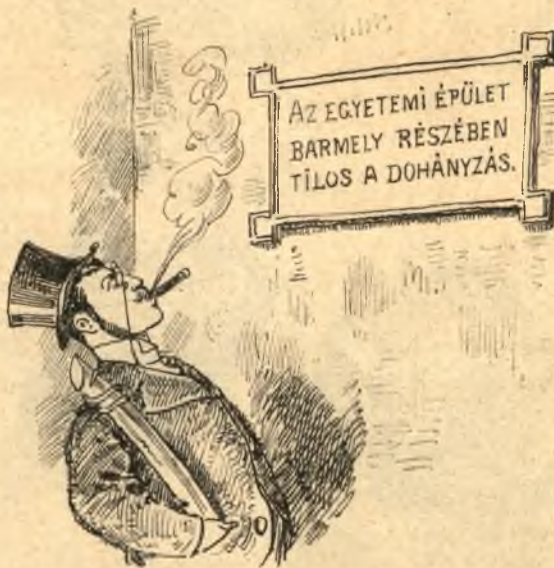
Vádlott. Vádló ügyvédje... ocsmány... gyalázatos... undok... förtelmes... hazug... rágalmazó... eskűszegő... hitehagyott... Itt e helyen kijelentem, hogy fegyveres elégtételt veszek rajta. (Justitia asszonyaság befogja a füleit.)

Vádló ügyvédje. Kész vagyok, akár mindjárt.

Az államügyész és birákat felszólítják segédekül. A Fortuna udvara nem adván ki a 30 lépés distánczot, kivonulnak az utcára és ott könnyitenek szívök indulatján egy-egy durranással. A golyó hál' istennek nem talált, csak a Justitia mamának a mutató ujját sodorta el, mellyel a rakoncátlan tárgyalókat szokta megfenyíteni.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Skandalum! Csakugyan megtiltotta a miniszter a dohányzást az egyetemen. »Technikai okokból« — emyiből áll az indokolása. No, megálljatok, ti műczirkalmisták! Ti tettétek ezt velünk, irigységből.

— Örömmel konstátalom, hogy az ellenmozgalom is megindult már. Fumigáljuk és lepipáljuk ő execiáját. Ki van adva már a jolszó:

„Bagózzunk!”

— A miniszter a tűzveszélyt akarja elhárítani. Jól van. Csinálunk mi majd helyette vízveszélyt.

— Nem szeretem a holdfogyatkozásokat. Ha a hold is elfogy, mi lesz akkor az én birtokaimból?

— Mit törődöm én a holdfogyatkozással! Napfogyatkozás — t. i. mentűl kevesebb nap a hóban — ezért eped az én szívem!

UTAZÁS FÜLÖPÁPOLYBA.

Ferdi herceg, nem bizván a szófiai hivekben, ülésnek magával viszi a trónust.
 — Jaj mama, itt is ingadozik alattam a szék! Rázós ez az út! Nagyon fagyos is!
 — Majd kienged, fiacskám.
 — Akkor tán meg bele rekedünk a sárba!

Apró hírek.

× **Személyi hírek.** Schossberger Henrik ur persa főconsullá nevezetvé, irodavezetője ezután nem jegyez már »per procura«, hanem »per sah!« — Dr Fraknói V., az ujabban ismét zordonná vált időjárásra való tekintettel, a VII. és VIII. kerület szegényei közt a m. t. Akademia megbizásából bőségesen osztogatta ki a fűtő anyagot: a »Fin-ugor-cseremis-góth-csuvasz-alán összehasonlító szótárnak« megmaradt 12,000 példányát. A hálás inségesek a régi szótövek pattogásánál áldást rebegtek a kegyes adakozók tudós fejére. — Spitz Ignác, nemzetközi hölgy-közvetítő, szigorú inkognitóban ma fővárosunkba érkezett. — Bogár Gyuri virtigli káplár ur Jelencsik tábornok kíséretében csapat-szemlélt tartott. — Dűcső Gábor veterán hurkatöltő a jól kiérdemelt nyugalomba vonult. — Dr. Bunda József a »zöldhátú lakács, vagy a halva született nagyapa« című drámai költeményének bemutatója holnap lesz az áporikai nyári szinkörben. — Waldapfel Fülöp, Zichy Jenő gróf adjutánsa, trónszerzés céljából Gottscheeba, a krajnai koronázó városba utazott.

± **Bolgár Nándor** kinevezte Klementina hercegnőt egy ezred »inhaber«-jévé. Nem tudjuk, kit akart evvel megtisztelni: a regementet-é vagy a mamát; és mit fejez ez ki inkább: azt-e, hogy a regement legénysége *anyám-asszony katonája*, vagy hogy a mama *kardos asszony*.

⊥ **Szt-Pétervárott** egy Leblanc nevű gondolat-olvasó produkálta magát. Valjon sikerült-e neki, amivel annyi diplomata hiában vesződött: a császár gondolatát kitalálni?

△ **Nendvich Károly** kérdemesült antiszemita veteránusunk ezen a már nem szokatlan uton (t. i. kishirdetésben) keres magának utitársat Egyiptomra. Mit keres ott? O tudja. Mi csak sejtjük: a krokodilok közt terjeszti majd az új tant. Nem megvetendő elvtársak, ha ugyan beveszik az új hitet.

‡ **A Miklós Gyula** beszédjében hibáztatták a szóvirágot — az apja kezelése alatt álló pinczében meg a borvirágot.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Bethlennek azt tanácsolták az orvosok, hogy meg fog halni.

— A magyarok különösen alkalmasnak mutatkoztak a távolság véghezvitelére.

Pénzintézetek.

Magyarom : ha nincsen pénz —
Itt a földhitelintézet.

Bálvány-utcában a háza,
Ha kölcsönt ad — betáblázza.

Ha váltóért akarsz bankót,
Keresd föl a hitelbankot,
Nádor- s Zrinyi-utca sarkán ; —
Szolidásra sokat tart ám.

Ha meg úszol a pénzárba',
Tedd a takarékpénztárba.
Az egyetemnek környékén
Oszd ez dividendát békén.

Ha *assicuratióra*
Vágyol — eredj a korszóra,
Ott a „magyar általános“,
Milliókban nem hiányos.

„Magyar-franczja“ is kecsegtet,
Foncière is jól csepegtet,
„Azienda“, a „Trieszti“,
Meg a többi mind ereszti.

Ám, ha jó magyarom néked
Nyugdíj kell csak — szerezz székét
Tudós akadémiánkban ; —
Ez is nagy bank szép hazánkban.

Ha neved nem ismert, fényes,
Könnyen lehetsz itt részvényes ;
Ki már az lön : tagnak híják,
S holtig adják a nyugdíját.

De mielőtt taggá tesznek,
Tőled reversálist vesznek,
Hogy a hívságos tudásnak
Bűnös szomját hagyod másnak.

Hogy elolvasod a „Szemlét“,
Hogy nem bánt a lét s a nem lét
Nagy kérdése s más eféle,
Mi rosszul hat a kedélyre.

Hogy sosem fogsz olyat írni,
Mín lehet kacagni, sirni,
Okulni vagy lelkesedni —
Im, a reversális ennyi.

Irjad alá, jó magyarom,
Jeles egy bank biz ez nagyon.
Ha a földet végig nézed,
Nincsen több ily pénzintézet.

A lánczihátdól fordulj balra,
Czége fölírva a falra.
Ám a börzén — s ez egy baj itt —
Nem jegyzik a papírjait.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

A holdfogyatkozásról.

— Tudományos értekezés. —

A holdfogyatkozás, mint mindenki tudja, onnan ered, hogy a Hold a Föld árnyékába jut. Sokan szeretnék tudni, miért van ilyenkor borus idő? Mi ezt így magyarázzuk : a Föld nem akarja elárulni, hogy neki árnyoldala is van ; továbbá nem szereti ha látják férjének, a Holdnak fogyatkozását, amikor időn kívül is elárulja a szarvait. Ezért burkolózik ködfátyolba. Sokan kétségben voltak eddig a Föld és Hold közti viszonyról. Határozottan állithatjuk, hogy a Föld a nő, a Hold pedig a férj : még pedig — a szarvai daczára nem a legpéldásabb férj, egész éjszakán át hajnalig szeret csavarogni a fodros szoknyájú, könnyű föllegek között. Csak ha egészen tele van, tölti otthon az egész éjszakát. Hát bizony a Föld asszonyosság sem különb a földi asszonyoságnál, másutt keres vigasztalást ; sokszor a fényes és előkelő Nap csábító sugaraiban sütkérezik. Nem állhat ellen az aranyának. Ezért van a holdnak szarva.

A Medve csillagzat vagy magyarul a Gönczöl szekere tulajdonságát sokan nem vették még észre. Ez a medve minden éjszaka lefelé fordítja a szekere rudját. Elég bajuk van az égi hatalmaknak, míg vissza tudják fordítani, hogy ott maradjon, a hol van. A földi tudósok sokat törték rajta a fejüket, hogy lehetne egyszer s

mindenkorra megakadályozni a nagy Medvét ebben az ő mozgásában.

Olvasóink megnyugtatóra mondhatjuk, hogy az égen mutatkozó felhők semmi veszélyt nem tartalmaznak, ha a villámhárítót arany rudakból készítik.

A bécsi observatóriumból nagy csillaghullást jeleznek. Itthon általános az érdeklődés. Nehány előkelő ur ma a csillagvizsgáló terembe lépve, zavarba ejtette az igazgatónkat. A zavart az okozta, mert sok csillagot látott, mely nem a maga helyén volt.

Idején valónak látjuk, hogy megfelelünk arra a kérdésre is : miért rövidebb a nap télen, mint nyáron. Tudnivaló, hogy egy napnak azon időt nevezzük, mely alatt a Föld egyszer megfordul a saját tengelye körül. Télen a nagy hideg miatt mindenki gyorsabban mozog, hogy fölmelegedjék. Így a Föld is. Sokkal hamarabb elvégzi a körforgást, azért oly rövid a téli nap. Nyáron ellenben a nagy hő miatt a föld — mint minden földi test is — csak lassan tud czammogni, azért tart olyan sokáig, míg tengelye körül megfordul. Kutya napok az olyanok. Más felfogás is van elterjedve : a hideg ugyanis összehuzza a testeket, a meleg meg kitágítja. A téli hideg tehát összehuzza a napokat, azért oly rövidek ; de mihelyt melegszik az idő, a napok is a szerint hosszabbodnak. — Ez utóbbi felfogás már nagyon is elavult. Mi az előbbihez ragaszkodunk, annyival inkább, mert a saját találmányunk.

DR. ASTERHÁZY GERGELY
2-od csillagnok.

SUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

A szeszdó-javaslat a választások megdrágítását involválja magában.

Vagy kevesebb pálinkát kell elalkotmányköltés-gezni, ami a bizalom megcsökkenésével volna egyértelmű bármelyik pártnál, vagy háromszor annyi költséget rezolválni.

Amazt ki meri megtenni, emezt ki győzi?

Irányi Dani az erkölcs-nemesítő társulat nevében hálafeliratot kénytelen ugyan a generálishoz intézni, de mint pártfő nem fogja-e azért a javaslatot ellenezni? — nagy kérdés.

Amig olcsó a pálinka, még egyszer bizalmat szavaztatok magamnak.

Siessünk le!

— Pakkolj Pista!

Sanyaró Vendel nyögései.

— Milyen jól esik 1888-at írni. Három fonott kalács egymás mellett.

— Ó hogy megörültem, mikor a Duna beállta iránt táplált vérmes reményeim a megvalósuláshoz láttam közeledni. Végre — jégkéreg borítja a nagy folyamot s én meglátogathatom imádott anygylomat Ó-Budán, kitől ez a rettenetes folyam már nyolcz hosszú év óta elvált!

— A hasbeszélők mind diurnisták.

— A főnököm foga fáj és arcza alig fér a bőrébe... Különös természet! Én még ilyenkor sem gyönyörködhetem magamban.

— Nyitrán van egy írnök, aki nem tud írni. Ezt még elhiszem. Mutassanak olyant, aki nem tud koplalni.

— Ha van tetsz-halott, van tetsz-élő is: — és ez én vagyok.

— Ha egy muszka a kezem közé kerül, úgy odalapintom a falhoz, hogy meg se moccan!« henczeg elöttem a Koroghy Bendő ur. »Azt ám — mondom neki — a legyet!«

— Megvan a bálunkhoz a zenészkar: 3 szál szegény flótás, 1 szerencsétlen klarinétos, meg az Éhenbögő.

— Hallom, amint mögöttem két ur beszél: »Ez a Sanyaró Vendel hogy panaszolja egyre az éhét.« — »Hát van valami benne?« mond a másik. — Ez laikus lehetett.

A kis pacsirta meséje.

— A »Suhancz«-ből. —

Kis pacsirta énekelve

Repkedett az ég felé.

A ki hallá, áhitattal

Szemét hozzá emelé.

És hogy a szem őt követte,

Meglátta a kék eget:

A ki templomba nem járt is,

Aldá a természetet.

Bájos dallal felvidítá

A gazdagot és szegényt.

Tőle tanult dalt a lányka

Mellyel várja a legényt.

És ha tél borul a tájra,

S a virágok elhalnak,

Még akkor is rezg a szivben

Vis.zhangja e szép dálnak.

Elfogták, becsukták arany kalitkába

És felöltöztették gyémántos ruhába

— A természet manap szorult javításra —

Idomítják azért szépen egyre-másra

Szegény kis pacsirtát.

Csicsergő dal helyett ócska verklis nóta,

A természet helyett léniázott kóta.

Taktusban ugrálni és haptádkot állni:

— Ezt tanulja mostan — és falábon jární

Vig dalu pacsirtánk:

Azt mondják Makó messze esik Jeruzsálemtől. Dehogyan esik messze!

Népszínház. »A tücsök«. Francia bordában szötte George Sand asszony, német ruhának kiszabta Birchpfeiffer Sarolta asszony, átforgatta Bulyovszky Lilla asszony, parádézott benne Blaha Lujza asszony, és visszateheti a gardróbba Éva — úr.

Valóságos női kézi munka, igazi himzésekkel. Ki-kivilant alóla a Blaháné pipiszövetű tunikás ruhája.

De minden női kézimunka közt legjobb — a turós rétes. (Ugy-e Lenke?)

Szép Heléna.

Aranka Páris, és »Ö« szép Heléna!?

Már erre tótágast áll a költői véna;

S fájó szivből sóhajta ajkam: Ó jaj!

Hiuság s szerelem két örökkévaló baj!

A TÜKÖR ELŐTT.

Neckerle. Nagy férfiú, én bámulom önt. Csak föllegyintem szemembe a monoklit, és megvan a 30 millió. Gratulálok önnek, kedves Énem!

Bankár. Én is. Adom papirosban, kapom aranyban. Éljenek a magyar fináncz-geniek!

Eötvös-Vadnay.

Prókátoroknál régi jó szokás
Az áskálódó szószátyárkodás;
De szebb törvényhozóink új szokása:
A törvényeknek rút arczulsapása.

*

Bandi gyerek *Fortunából*
Kihivatta Ötvöst.
Ötvös meg majd nemsokára
Beküldi az öcskóst.

CYCLOPEDIA.

Fölületesség = kocsi-bak. — *Pazarló* = Kincsem. —
Avatás = tenorista lábikrája. — *Buzogány* = forrás. — *Levelező* = abczugoló jogász. — *Rostélyos* = börtön. — *Anandisz* = Anna menyegzője. — *Csipke* = kis lopás. — *Turfa* = fogvájó. — *Kalapács* = claque-gyáros. — *Sugár* = souffleur. — *Költő* = kotlós tyuk. — *Tüntetés* = lopás. — *Viadal* = dalnokverseny. — *Harapófogó* = bulldog. — *Páratlan* = a Zichy Géza keze. — *Meszélő* = a Manlicher puska. — *Semindrium* = zsidó tébolyda. — *Engedély* = ami a tetőről lecsöpög.

„SZEGÉNY ISKOLÁS GYERMEKEK JAVÁRA!”

Tanító. Nézzétek, azok a jó bácsik és nénik odalent hogy fáradnak értetek. Arczuk verejtékében keresik meg a ti kenyereteket!

— Benidna néni, nézze czat! . . .

— Mi az, Ilonkám?
— Azotnat a jó nénitnet odalent egyitnet szincz-
decztjöt.

— Nincs ám, mert nektek adták!

Irodalom és Zene.

„**Boncztan.**“ Különös tekintettel a csirkére, pulykára, falusi libára s egyéb aprómarhára. Irta *Czenczi néni*.

„**Csonttan.**“ Személyesen összeszedett adatok alapján, különös tekintettel a *topografiai* viszonyokra. Irta *Knocheles Oscar*, házaló és régiségbúvár.

„**A lagunák városában.**“ Irta és a fővárosi tanácsnak ajánlja *Dereglye Andor*, a csolnakázó egylet tagja és evezőlápát-birtokos.

„**Töltészet.**“ Hentesi tanulmány. Irta *Mócsing Kajetán*, kolbászt elől- és hátul-töltő.

„**Esik a hó szalad a szán.**“ Költségtöbbletes kardi. Énekeli a fővárosi tanács.

„**Jaj de magas ez a vendégfogadó!**“ Az Akadémia előtt énekeli *Dr. Bunda József*.

„**Elmennék én tihozzátok.**“ Grániczi kardal. Éneklik és az ujságoknak oda fujják a dőni kozákok.

MŰFORDÍTÁSOK.

— *Ein jedes Warum hat sein Darum* = Minden varjunak van daruja.

— *Schneid' dir ü Krie nach dein Kopf!* = Irj chiát a magad fejébül!

— *Me pascunt olivae, me cichorea levesque Malvae.* (Hor. XXXI. óda.) = Engem az olajbogyók táplálnak, a pótkávé, leves és a mályva.

High Life

Ce jeudi.

Krricsi dear,
Ce pauvre Stefi, kikéglizték. A Podmábeniczkyek közzé Kerrült; egy porrhanyó s egy kemény kő lépjai közzé. Ott megörrülték, ő egy kicsit bele örrült, s a különféle személyek megörrültek.

Örrdögös joke, by Muczpankerl! — aberr schon dagewesen! Na, há *ők* horrdlátják á tölünk gávállérroktól levetett rruhákat, mink is felvehetjük áz ő tölük levetett élczeket. Kegleviceversa, sag'i!

Es elmultak áz intime kis sárrkádinerk is beim Rruschi mid'n Rrucsi und'n Zsenj, Niki, Viki, Muki, Luki. Á

Frránczl drrein fahrrolt mid'n Dunnerkeil! A sárrkádívákát elhordtá á szél, á sárrkádinomdánom után egy kis cziczá-jammerr. Igy kell mágyárrázni ázt á balsetet, ámi érte á jó Hypothekálmánt.

Á Perrotti ákárjá kiárrendálni áz Operrát. Kaméliájá ván elég, csák á hozzá váló táncz hölgyeket kell még szerződtetnie — mant er, der oberr-operr-tenorr. Hát á soustenorr — á jockeyclub? Á hátálmás szávú bassetaille? Nous autres?

Há áz Operrában mindig olyan bona lett volná á zene, mint ámilyen nágy most ott á muzsikusok közt á zenebona (mirxt'n?) — ákkorr mink volnánk á hexti Musendempl. Tiefste Verrstimmung, te dis-je. Á diapanázánokbá bele fágyott á szusz, egy párr violon hegedűös lett és beádtá á hegedű kulcsot; őt prrimádonnerrl kimondtá áz ultimót — csák á kis madame Maleczky dicsérri Beniczkyt. Ez á fis-gis-cis-Lajthániá ist jetzt unterr'm kutyáterremtette. És még egy instrument némult el — nem sipol a *pfiff*ikus Béla bárró. Nágy andante kifelé — la grande caisse be ván zárrvá. Már nem zeng köztünk áz »Excelsiorr Péterr! Da Capo al Fífine!« Fuit! Eyffel!

Nácczerrü, by párrisi vás torrony!

Arropipsz Páris! I sag dir, á folxteáterrban á Hélène olyan Ilká volt, hogy há trrójainák nem is, de budápesti fálónak érzetem mágámát — szerettem volná felfálni. Képes lettem volná megcsókolni szegélyét á rruhájánák — há lett volná neki.

De volt á mináp egy másik nágy zene élvezetünk is: itt járrtak Bécsből á Schrramlik. Die Schrrammeln! 's wirrd mirr urrdentli heiss bei dem Gnuss!

Ez áztán á muzsiká! Mindnyáján ott voltunk. Áz á talkete Beethoven, áz áz örrökös marche funèbre! Áz á folytonos Ajápopperájá és Hubayvaygeschrrien! Nurr fiurr Jüdinnen, sag i dirr. Meg á baron Jean! Derr feift!

Á baron Béla elbujhát. Egészen vizslánák érzetem mágámát. Szimátoltám á szálonkát.

Az »emberr« — t. i. á bárró ugy is kutyául érzi most mágát ebben á liberrális-liberríás világban. Jólesett á Berrti beszédje. Grattulirre! Drreschen muss mer den szábádelvűség! Á Giderrl beszédje is, ottkint á jégen: warr schon épatant de patinage, sans badinage! Áz emberr tárrtozhatik egyázon csáládbá, de nem egyázon compagniebá. Hánem »ők« mindig kerresik á tárrsáságot. Toujours Kohn et compagnie! Há nem vákárroznák márr, ákkor dörrgölöznek Á mi *quadrille*unk nem áz ő *körük* — ninc *quadratura circuli*, was?

Sikerrült, by Rrothschild!

Et dire, qu'il s'est planté là! Bejárr áz udvárri bálokbá avec madame. K. k. Hofmoses. Kiléptek á portecchèreből — *trève de plaisanterie!*

Na, te vén rrabbiner ben Akibá: ez aztán még »noch nie dagewesen!« — by Gaetana duchessa di Pinatelli-Cerchiera! Auf Ehra!

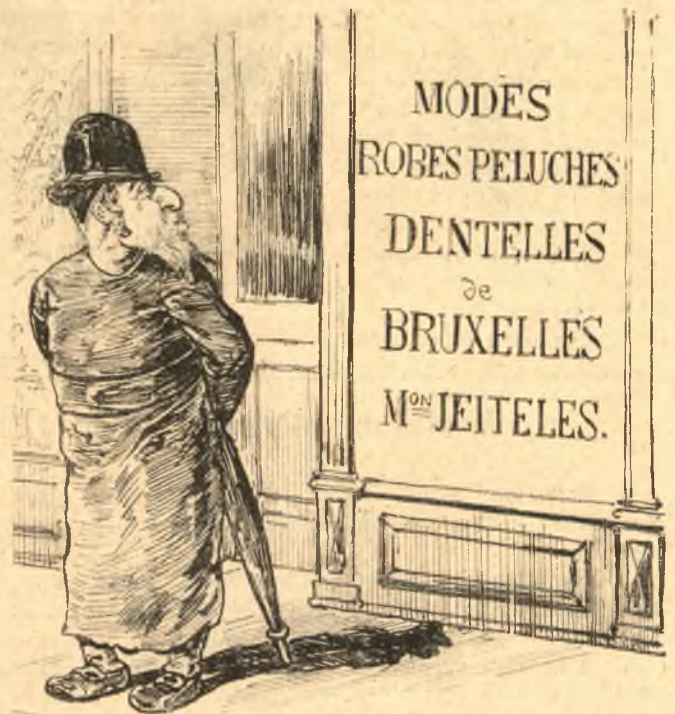
Tászilót á zsidó ki nem hittá, hát ki nem ádtuk. Wenn err was *vorr*schíessen will — ákkor én kiádom!

Famous, by Bébé!

Yours truly

Wondkeg.

Divat-holt előtt.

Pitzelesz (a maga jargonjában olvasva a bolti feliratot.)
Ez oztánd oz igozi feun zsidú özlet!... Módesz, róbesz, peluchesz, dentellesz de Brukszellesz Mózesz Jeitelesz!

Dicsőffy Loránd

jubilált magyar színész nagy beszéde a kongresszuson.

Bban... azaz hogy:
Tisztelt ház!

Ismerik önök a Májerné esetét? Nem ismeri azt senki. Én is csak gyanítom. Épen ezért tartom idején valónak most fölemlíteni. A központi k. k. tanács úgy van a vidéki színészettel, mint önök és én a Májerné esetével, azaz: nem ismeri. Hogy többet ne is említsek: »Ime itt ő a bájos ismeretlen!«...

Dr. Váradi Iskáriótes ur azt mondja: »Tessék a penzió-járulékokat pontosan befizetni!« De hogyan?... Hát kel ázs ave-vá, tisztelt alelölülő ur, hogy ilyen propositum inopportunummal áll elő?... Önök miudig csak azt hangoztatják: »Fizetni!« Hát szindarab, vers az, hogy csak úgy rázza ki az ember a kis ujjából? Mert tegyük föl, t. ház, hogy a fixumos direktor fizeti a gázsit... csak hogy nem fizeti! Már pedig ha nincs gázsi, akkor én hogyan nullifikáljam a restantiámat?...

Banda!

Könnyü önöknek, t. ház, és k. k. tanácsos urak, tele bendővel bőjtöt prédikálni és ismerkedési estélyekre menni a »Mikádó«-ba. (Mintha bizony nem ismernénk egymást nagyon jól!) De hogy tudják, én és elvtársaim miképen töltöttük azt a nevezetes estét: elmondom! Kakas-gyufából fogvájót faragtunk magunknak s a Szikszai elé mentünk vacsorázni. Az alsó konyhából kigőzölög illat jóllaktatott, én pedig vájvám fogamat, rátok gondolék ti nagy éhezők:

»... szegény nyomorfiak!

Vajh merre vagytok, az irgalmatlan vész dühében?.....«

Banda!

Vidéki színészetünk poliglott motivumokkal van saturálva. Van consortium, van fixum, de leginkább van nixum... verje meg a mastixum! Azért üdv, üdv neked kedves Bélám, ki a proportiót akarod visszaállítani. Helyes! »A régi rend uralg e csarnokon!« Proporczió mindhalálig!... A proporczió és a művészet elválaszthatatlan két idea. Avagy művészi-é egy festmény, melyben nincs proporczió?... Egy szép nő, kinek természetben nincs proporczió?... Egy épület, melynek stílusában nincs proporczió?... Épen azért, és per absolutionem ideárum hozom föl, hogy annak az új palotának ott a Kerepesi-ut végében, a 20 flór quadrátöles herbergnek is proporczió kell emelkedni! Minden jónak és szépnek fundus instruktusa a proporczió!

Banda!

Tapasztalatból tudjuk azt, és bizonyára a magas kormány is tudni fogja, hogy a vidéki színészetnél, ami ma van, az holnap már nincs. Adnak segílyt, adnak subventiót, s ime az ma van, holnap már nincs. Mért ne

állhatna ez az elmélet retrográd esetben is? Tegyen a magas kormány így az adósságainkkal is, és legyen a dicső ige szerint: ami ma van — holnap nincs!... Törölje el a magas kormány minden adósságainkat. S kérven, hogy törölje, mi törlesztünk, és megfeleltünk úgy a grammatikának mint a tartozásnak. Törlesztés in infinitivum perfectum a lángezü költővel kiáltva fel: »Spongyát rá!«

Banda!

A nyelv apostolai vagyunk mi. S minő nyelvé!! Nincs ehurópai nyelv, mely ne a mienkből formálódott volna. A francia pór így kiált: »Gyö!...« A szláv furmányos azt ordítja: »Gyö!« — s ez nem más, mint a mi egyszerű paraszt fuvarosunk kevély kifakadása, midőn kátyuba elakadt lovait nógatván, az »istenit« emlegeti!

A nagy francia historikus La Márton mondja a »Girondayak történetében«, hogy: »Vive lö republik!« Én is vele kiáltom, hogy: »Vive lö proporczió! Vive la majdling!«... Banda!

Pista te!

Eljárhatnál buzgón az ügyemben, hogy angazsomát szerezz egy proporcziós direktorhoz.

Banda!

A panorámás.

— Itt a szép béke, nézzetek bele! Ide, ide gyermekek!

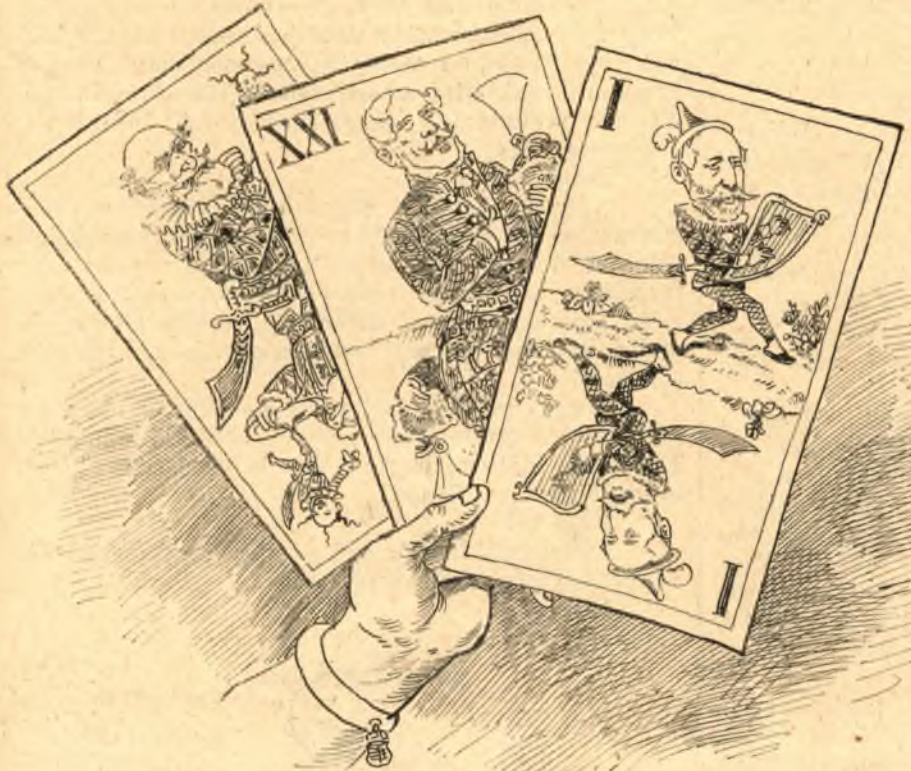
Miska. Látsz-e valamit, te Michl?

Michl. Nem én, Miska. Hát te?

Miska. Én sem látok semmit.

Muszli. Hogy látnátok, mikor — ágyucsőbe néztek bele!

Tous les trois.

— protestáns
Majd lesz ezért még reváncs!

Joannes Strigoniensis.

ÜLETLEN GOMBOK.

A Náci praktikáns dalaiból.

Mikor *acceptáltak*,
Először láttalak;
Ama pillantásba'
Magamnak szántalak.

Tán a csillagunk is
Egymás mellett volt már...
Csak a *főnökönnök*
Leánya ne volnál.

De szomorú nékem ez a város,
Salairé-omat adja ki pénztáros —
Ha od'adták *Leonorát* másnak,
Búcsút mondok a *fakturálásnak*.

Megálljon galambom,
Hova oly szaporán?
Keresztülfutkosni
Tilos az irodán.

De ha már bekerült,
Nézze meg a *bureau*t,
S csókoljon meg gyorsan:
Nem adok *respiró*t.

Reggel van, hűvös téli regg,
Megyek a *magazin*ba —
Eltűnsz előlem, fényalak,
Helyetted súlyos *mustrapakk*
Repül a karjaimba.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Semilasso. Semmi csüggedését sem látjuk. Csak így poroszkálva előre! — Egy angol. (Tán inkább: egy antal.) Örömet közöljük.

Egy megpumpolt. Ha az »áponczok megszaporodnak«, ezt nem a generatio aequivocának szabad tulajdonítani. — Negus. Micsoda bőbeszédű vérengzés! Aki mélyen gyűlöl: ép oly kevés beszédű, mint a ki mélyen szeret. Seress Imrét, ki most lépett ki »kisebb költeményeivel« a közre, kár kicsinyelnie. Amivel szíve tele, attól csordul szája. Beszédese kedvességgel csicsereg végig csaknem 200 lapon. Igaz, elért volna a mondókája 100 lapon is. A kimetszendő felébe aztán tette volna bele azokat, amiket csak egyszer s azokat, amiket sohasem szokás versbe szedni. — W. J. Már csak megrontjuk az örömet. Nem közölhetők. — „Egy unicum.“ Kner híres bécsi tudós zoologus volt és nem sauologus. De azért a mulatságos jeleneten mi is nagyot neveltünk. — H. Nevezetes lelet. Hova előbb. — Lngy. Valamicske akadt benne. — P. Majd meglássa, hogy ott sem bölcsőbbek az emberek, mint mi. Ugy látszik, nagyon szerelmes a munkálataiba. De hát az apa jobb szemmel nézi a maga csemetéjét, ha sánta vagy bandzsas is szegényke, mint az idegen. Ha mi valakit tudakolunk, ahhoz nekünk jogunk és közünk van. Jó az ilyet tudni még a m. hegyesi universitáson is. A Juczika tiszteli. A Buzalkába készül a tűzoltói disz-bálba, hát nem irhatott a héten. — Vestalis. Hisz a szerény czime is

mutatja: »Ábrándos évek«! A susogó nádszállal ki vivna eget? E beszélyfűzér szerzője (Sziklay János) szőke bánatát, csöndes hullámzásu álmait szólaltatja meg gondos nyelven, vonzó történetek rájárában, melyből helyel-közzel meleg vérnek meggyőző piroságával festett alakok lépnek elének. »Fehér személyzete« nemcsak veszély nélkül, de nyereséggel fogja olvasni e gyűjteményt, mely Singer és Wolfner kiadásában jelent meg. — Epr. Ne erőltesse. Egy szemernyi tréfát sem birtuk kiérezni küldeményeiből. — Mirliflor. Nehány mulatságosabbat közlünk. — N. Rőcze. Az ügyes rajz-travestiáért kit dicsérjünk? — Dr. K. A. Már a m. héten olvastuk egy győri lapban. A »F. H.« persze ezt elfelejtette oda jegyezni. — Collegáné. Nem komolyan vennék a tréfát, mint ahogy megérdemli, míg a K. M. eredeti felhívását szőszertint nem közölhetjük. Ezt kérjük. Szíves üdvözet az öregnek is. Megvan-e még a híres szipkája? — Cz. J. (Bánhida.) A kiadóhivatal biztositása szerint a »B. J.« vasárnap a d. e. postával érkezik meg oda. — Sgsvr. Gyenge. — Luna. A svájci származás nincs ártalmára *Cherbuliez* Victornak, de annál nagyobb hasznára a francia irodalomnak. »Holdenis Meta« 2 kötetes regénye, ha nincsenek is oly »valeurjei« mint a tudományos és lélektani szempontból egyaránt becses »Roi d'Apépi«, vagy a »Jonathan Brofft« czimű, ugy szólván ethnologikus becsű művének: egyéb tulajdonságaival válik feszítő olvasmánnyá. Az eredetinek finomságait zamatos magyarságban *Ambrus Zoltán* közli velünk. E munka a Singer és Wolfner »Egyetemes regénytár« III. évfolyamának 7. és 8-ik kötetét képezi. — Önr. Az újabbak lapszám idézés nélkül valók. A régiek majd csak előczihelődnek. — Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.